

Barem de corectare
Drept administrativ (II) – 3 septembrie 2019

1. (a) Art. 3 alin. (3) – introducerea acțiunii de către Prefect sau ANFP; (b) art. 14 alin. (5) – emiterea unui nou act cu același conținut ca și cel suspendat de instanță (0,5 p). Principala diferență: în prima situație actul produce efecte până la introducerea acțiunii; în cea de-a doua situație actul este suspendat din momentul emiterii, deci nu produce niciun fel de efect. (0,5 p)
2. (a) „Fără întreruperi” înseamnă „fără întreruperi anormale”, căci „cu respectarea prevederilor legale”, sintagmă interpretată în sens larg, are semnificația inclusiv cu respectarea programului de lucru, drepturilor funcționarilor etc. (0,25 p) (b) de vreme ce nevoile sociale trebuie satisfăcute de un serviciu public, în momentul în care nevoia se schimbă și serviciul trebuie să se adapteze schimbării. (0,25 p)
3. **Asemănări:** în ambele situații concesionarul are dreptul de a primi folosința unui bun și obligația de a plăti redevență și de a exploata bunul (0,25 p). **Deosebiri:** în situația concesiunii de lucrări concesionarul are în plus obligația de a executa lucrarea (0,25 p), obligația de a plăti redevența este mai redusă (sau, la limită, poate lipsi) (0,25 p) și, în plus, se poate negocia plata unui preț (dar mai mic decât valoarea lucrării executate) (0,25 p).
4. (a) să fie imobil; (b) să fie proprietate privată; (c) să aparțină unei persoane fizice sau juridice ori unei UAT (deci nu statului). (0,75 p)
5. (a) După interesul apărut: contencios subiectiv pentru că numai funcționarul vătămat poate formula acțiune în contencios în temeiul acestui text, iar acesta își apără un drept al său (0,5 p); (b) după prerogativele instanței, întrucât pe lângă anularea actului și despăgubiri instanța poate dispune ea însăși reintegrarea funcționarului în funcția avută anterior (deci nu obligă autoritatea să o facă), pare a fi un contencios de plină jurisdicție (0,5 p).

Speță:

(1) Întrucât Codul administrativ nu e act administrativ, competența se stabilește după actele administrative unilaterale atacate (Dispoziție și HCL): material, fiind vorba de contencios nefiscal, Tribunalul (art. 10 alin. (1) LCA); teritorial, fiind contencios subiectiv, instanța de la domiciliul reclamantului (X), cel mai probabil Tribunalul Constanța (0,75 p). (2) pentru petitul de *anulare* a actelor administrative – emitenții acestora, deci Primarul Comunei Costinești și Consiliul local al Comunei Costinești (0,5 p); pentru *daune* – Comuna Costinești, primarul ca persoană fizică și consilierii care au votat pentru (0,5 p); dacă paguba ar fi cauzată și de neconstituționalitatea ordonanței, atunci, teoretic, ar putea fi chemat și Secretariatul General al Guvernului sau Statul Român; primul ministru/miniștri nu au calitate, căci nu răspund personal pentru prejudiciul cauzat prin acte având natura legii (doar pentru hotărâri); în fine, ar putea fi și Guvernul pârât, dat fiind faptul că se contestă *constituționalitatea* ordonanței adoptate de acesta (0,25 p). (3) dacă e vorba de acțiune întemeiată pe prevederile art. 9 LCA, procedura prealabilă nu e obligatorie (art. 7 alin. (5) LCA). Oricum, procedura nu a fost făcută la actele administrative atacate (dispoziție, HCL), ci la ordonanță – inadmisibil (0,5 p). Dacă HCL (act individual) a fost comunicată particularului la data emiterii, plângerea prealabilă a fost oricum tardiv formulată, cu nerespectarea termenului de 30 de zile (art. 7 LCA). (0,25 p)

(4) a) Decizia primarului este nelegală, fiind emisă cu încălcarea competenței materiale a consiliului local, atribuția neregăsindu-se printre cele expres enumerate în art. 63 din Legea nr. 215/2001 (0,25 p). Mai mult, primarul nu poate dispune trecerea plajelor din domeniul privat, în domeniul public al U.A.T., acestea fiind bunuri aflate în proprietatea publică a Statului (art. 136 alin. (3) din Constituție), pentru care nu este oricum necesară emiterea unui act de clasare expres, din moment ce dobândirea proprietății publice se face pe cale naturală (0,25 p). Denumirea este greșită, primarul emite dispoziții, nu decizii (art. 68 alin. (1) din Legea nr. 215/2001), însă viciul este neesențial (0,25 p).

b) H.C.L. nr. 245/21.07.2019 este nelegală, întrucât, pe de o parte, rezilierea contractului de închiriere putea fi dispusă doar pentru motive care țin de neexecutarea culpabilă a prestațiilor contractuale, iar pe de altă parte, atribuirea în folosință gratuită a bunurilor proprietate publică sau privată, poate fi făcută doar în condițiile art. 124 din Legea nr. 215/2001, către persoane juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitățile expres prevăzute de lege (0,25 p). Cauza actului este ilicită, hotărârea nefiind emisă pentru satisfacerea unui interes public, rezilierea contractului de închiriere fiind dispusă în vederea

atribuirii acestuia în folosință cu titlu gratuit, fără respectarea obligației de punere în valoare a bunurilor aflate în proprietatea privată sau publică a UAT/Statului (0,25 p).

(5) OUG nr. 57/2019 este neconstituțională prin raportare la prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, reglementarea afectând regimul instituțiilor fundamentale ale statului, Codul Administrativ stabilind organizarea administrației publice centrale (Guvern, Ministere, etc.), cât și a administrației publice locale. (0,25 p)

(6) Acțiunea este inadmisibilă în parte, raportat la anularea HCL (nu a fost chemat consiliul) și la anularea ordonanței (care nu e act administrativ). În privința deciziei primarului, acțiunea este admisibilă în temeiul art. 9 din Legea nr. 554/2004, doar dacă se admite excepția de neconstituționalitate. În caz contrar, dacă acțiunea se analizează în raport cu procedura generală din LCA, va fi respinsă ca inadmisibilă, pentru lipsa formulării plângerii prealabile. (0,5 p)

Total punctaj: 4,25 p. (teorie) + 4,75 p. (speță) + 1p. (din oficiu) = 10 p.